

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra DEN POLITISKE KANDSTØBER

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komedier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komedier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 58. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb03val-shoot-idm140583366366256/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komedier

DEN POLITISKE KANDSTØBER

SCEN. 7.

Henrich. 2 Raads-Herrinder.

HENRICH. De gode Mardamer lader Dem Tiden ikke falde lang. Hendes Velbaarenhed kommer strax ind igien. Bormester har foræret hende et nyt Halsbaand til hendes Hund, men det var noget for viidt, hvorfor Skræderen er inde at tage Maal af Hundens Hals; saa snart det er bestilt, kommer hun ind igien. Men I gode Mardamer tar ikke ilde op, at jeg beder Dem om noget: De er vel saa god og tænker paa mig med en liden Discretion; thi jeg har stor Arbeide, og slæber som et Bæst her i Huset.

I. RAADS-HERRINDE. Gerne Cammerat! der er en Gylden, om han ikke vil forsmaae.

HENRICH. Ach største Taksigelse. Jeg vilde ønske at jeg kunde tiene Dem igien. Nu skal de som mænd drikke brav, mens Fruen er ude; hun blir som mænd ikke vred derfor, og hvis saa er, skal jeg nok giøre det got igien.

I. RAADS-HERRINDE. Ach, Cammerat! den største Tieneste I kand giøre os, det er ikke at nøde os.

HENRICH. Som jeg siger, Velbaarne Mardamer, Fruen tar det min Troe ikke ilde op; De skal som mænd drikke. Maa skee det er ikke sødt nok, saa skal vi faae meer Sirup. Men der kommer Fruen selv.

SCEN. 8.

Bormesterinden. 2 Raads-Herrinder. Henrich.

BORMESTERINDEN. Om Forladelse jeg blev saa længe ude! Fruerne har jo intet drukket imidlertid. Vi skal, min Troe, have Kanden tømmed, og siden, naar vi faaer drukket Caffee, skal de smage vort Øll; det er saa got, uden at rose det, som nogen steds i Byen.

MAD. SANDERUS. Ach jeg faaer saa hiertelig ont, Fru

ACTUS IV. SCENÆ 7-9.

Bormesters pardonerer mig, at jeg ikke kand blive længer; min Søster bier nok og tar til Takke.
MAD. ABRAHAMSENS. Nej det var Synd, at jeg skulde forlade min Søster. Vi recommenderer os i Bormesterindens Affection.
GESKE. I skal saa min Troe have et Glas Brændeviin, saa blir I strax frisk igien; det fordriver Vinde. Henrich, spring hen efter et Glas Janever, Fruen er ikke vel.
MAD. SANDERUS. Nej excusere mig Fru Bormesters, jeg maa gaae.

SCEN. 9.

*En anden Raads-Herrinde. Geske. Henrich.
Arianke Grovsmids.*

RAADS-HERRINDEN. Underdanige Tjenerinde, Velbaarne Frue. Jeg kommer efter min Skyldighed, at aflegge min Lyk-Ønskning.
Geske rækker hende Haanden at kysse, og hun kysser paa Haanden.
GESKE. Det skal være mig en Fornøielse, om jeg eller Bormester kand være Dem til Tieneste. Vil hun ikke sætte sig ned? vær saa god. Hun skal ingen Complimenter bruge, men bilde sig ind, at hun er hos hendes Lige.
RAADS-HERRINDEN. Jeg takker skyldigst. Velbaarne Frue.
Sætter sig ned.
GESKE. Her var nogle af hendes Med-Colleginder nyelig, og drak Caffee med mig; jeg troer nok at her er et par Kopper til overs, om dem behager; det beste er ved Bunden. Jeg kand min Troe ikke drikke meer, thi jeg har allerede faaet saa meget til Livs, at min Mave staaer som en Tromme.
RAADS-HERRINDEN. Jeg siger underdanigst Tak; jeg har nyelig drukket Caffee.
GESKE. Efter Behag; Vi fornemme Folk nøder ingen.